

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9C/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201027
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7819201027.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v spore žalobkyne: M.. Q. W. A., G.. XX.XX.XXXX, E. K. C. XXXX/X, XXX XX P., zastúpená: JUDr. Andrea Tkáčová, advokátka so sídlom Magurská 3, 040 01 Košice, IČO: 35 568 861, proti žalovanej Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánom štátu, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd priznáva žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalobkyne s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia 5.378,40 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 18.04.2018 do zaplatenia z titulu náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len ZoZŠ) a náhrady trov konania od žalovanej. Náhradu škody si uplatňovala z titulu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu súdu.

2. Žalobu odôvodnila tým, že sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Rožňava, a to rozsudkom sp. zn. 12C/131/2005 zo dňa 18.01.2016, ktorým súd určil, že prevod nehnuteľného majetku vedeného Správou katastra P. na liste vlastníctva č. XXXX povolený pod V 1345/03 a V 486/04 je neplatný (išlo pritom už o opakované rozhodnutie). Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6Co/80/2016 zo dňa 27.06.2017 zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie tak, že v tejto časti žalobu zamietol. Žalobkyňa počas celej doby trvania súdneho sporu t. j. od roku 2005 tvrdila, že parcelu č. XXXX/X o výmere XX m2 nadobudla od mesta Rožňava, čo aj preukázala. Mesto Rožňava nebolo účastníkom konania, teda súd nemal čo konať a rozhodovať o parcele č. XXXX/X o výmere XX m2. Žalobkyňa aj na pojednávaní dňa 30.01.2006 vypovedala, že kúpila nehnuteľnosť od mesta Rožňava, lebo tam chcela zriadiť zdravotné stredisko (je povolaniem obvodná lekárka). Z uvedeného dôvodu dokúpila od mesta Rožňava aj nehnuteľnosť o rozmere XX m2. Nakoľko prebiehal súdny spor od roku 2005, nemohla žalovaná realizovať svoj zámer a zriadiť zdravotné stredisko, nakoľko je sama lekárka, musela si prenajímať priestory na svoju ambulanciu za 24,90 eur/m2 bez DPH.

Nezákonné rozhodnutie podľa ust. § 5 zák. č. 514/2003 Z. z. žalobkyňa videla v tom, že Okresný súd v Rožňave konal o majetku žalobkyne napriek tomu, že ho nadobudla od mesta Rožňava, čím jej znemožnil zveľadenie nehnuteľnosti a aj jej využitie. Týmto nesprávnym úradným postupom súdu ako orgánu verejnej moci bolo porušené základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR,

právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tomto prípade sa musí skonštatovať, že sa jedná o také porušenie práva na súdnu ochranu, v ktorom už nemôže byť zjednaná náprava právnymi prostriedkami ktoré poskytuje CSP. Konanie na Okresnom súde Rožňava sprevádzali prieťahy v konaní, čo považuje tiež za nesprávny úradný postup súdu, ktoré bolo aj judikované nálezom Ústavného súdu SR IV. ÚS 553/2013-33 na základe sťažnosti poškodenej. Ústavný súd SR v citovanom náleze skonštatoval porušenie základného práva poškodenej na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, prikázal Okresnému súde Rožňava konať bez zbytočných prieťahov a priznal poškodenej finančné zadosťučinenie v sume 5.000,- eur a trovy konania.

Následky nezákonných rozhodnutí a nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Rožňava spôsobili, že sa znížil majetok žalobkyne a bolo jej odňaté jej ústavné právo vlastníť majetok. Súdny spor prebiehal od roku 2005 čo zmarilo plány žalobkyne zrealizovať jej zámer a zriadiť zdravotné stredisko, ambulanciu, nakoľko je povolaním obvodná lekárka, musela si prenajímať priestory na svoju ambulanciu za 24,90 eur/m² bez DPH.

Týmto konaním žalovanej sa znížil majetok žalobkyne tým, že musela prenajímať priestory o sumu 24,90 eur x 19 = 473,10 eur/ ročne, takže za 11 rokov a 7 mesiacov 473,10 x 11=5.204,10 eur a za 7 mesiacov x 24,90 = 174,30 eur, spolu o sumu 5.378,40 eur.

Žalobkyňa dňa 18.04.2018 podala na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku v zmysle v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) bod. 1 ZoZŠ, ktorej ministerstvo do šiestich mesiacov nevyhovelo a nárok žalobkyne neuspokojilo, preto podala žalobu na súd.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla, že uplatnenie nároku žalobkyňou z hľadiska jeho skutkového odôvodnenia považuje za pomerne zmätočné a nejasné, a to predovšetkým čo sa týka identifikácie právneho titulu tohto nároku. Žalobkyňa totiž v rámci skutkového odôvodnenia žalobného návrhu na viacerých miestach uvádzala konštrukcie typu „Žalobkyňa si uplatňuje škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Rožňave, a to rozsudkom sp. zn. 12C/131/2005 zo dňa 18.01.2016 (...)“, „Nezákonné rozhodnutie podľa ust. § 5 zák. č. 514/2003 Z. z. vidí v tom, že Okresný súd v Rožňave konal o majetku M.. A. napriek tomu, že ho nadobudla od mesta Rožňava, a nie od žalobkyne, čím jej znemožnil zveľadenie nehnuteľnosti a jej využitie. Týmto nesprávnym úradným postupom súdu ako orgánu verejnej moci (...)“. Následne žalobkyňa v rámci skutkového odôvodnenia žaloby operuje aj s prieťahmi v konaní Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 12C/131/2005, ktoré majú byť zrejme taktiež právnym titulom žalobou uplatneného nároku. Žalovaná bola toho názoru, že žalobkyňa nedostatočne identifikovala ňou uplatnený nárok, a to z hľadiska identifikácie právneho titulu tohto nároku. Napriek tejto skutočnosti podľa názoru žalovanej do úvahy pripadajú v danom prípade dva potenciálne právne tituly tohto nároku, a síce:

1. nezákonné rozhodnutie, za ktoré žalobkyňa označuje rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 18.01.2016, sp. zn. 12C/131/2005-557, resp.

2. nesprávny úradný postup - prieťahy v konaní Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 12C/131/2005, ktoré boli konštatované v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 19. 2. 2014, sp. zn. IV. ÚS 553/2013-33.

Žalovaná uviedla, že žalobkyňou uplatnený nárok považuje v celom rozsahu za bezdôvodný, a to tak v prípade, ak by malo byť právnym titulom tohto nároku nezákonné rozhodnutie uvedené vyššie, ako aj v prípade, ak by mal byť týmto titulom uvedený nesprávny úradný postup. Podľa názoru žalovanej totiž v danom prípade nie sú kumulatívne splnené základné zákonom vyžadované podmienky pre vznik takéhoto nároku.

Podľa názoru žalobkyne má byť nezákonným rozhodnutím, v súvislosti s ktorým jej mala byť spôsobená škoda, rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 18.01.2016 sp. zn. 12C/131/2005-557. Týmto rozsudkom bolo rozhodnuté vo veci žalobcu: Košický samosprávny kraj proti žalovaným 1/ M. Y. a 2/ M.. Q. W. A. (žalobkyňi), o určenie neplatnosti právnych úkonov. Súd okrem iného rozhodol, že prevod nehnuteľného majetku zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX povolený pod č. V1345/03 a V 486/04 je neplatný. Predmetný rozsudok bol napadnutý odvolaním podaným oboma žalovanými, z dôvodu ktorého nenadobudol právoplatnosť po jeho doručení stranám sporu, ale bol „korigovaný“ rozhodnutím odvolacieho súdu, a to rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. 6. 2017, sp. zn. 6Co/80/2016. Odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Rožňava v časti, v ktorej bola vyslovená neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi mestom Rožňava a žalobkyňou ako žalovanou 2/. Rozsudok Okresného súdu Rožňava teda nadobudol právoplatnosť až v spojení s uvedeným rozsudkom odvolacieho súdu dňa 18.07.2017.

Definičné kritériá nezákonného rozhodnutia sú vo vyššie citovaných ustanoveniach § 5 ods. 1 a § 6 ods. 1 a 2 ZoZŠ jednoznačne formulované, pričom pre možnosť vyhodnotenia rozhodnutia orgánu verejnej moci ako nezákonného rozhodnutia sa v prvom rade vyžaduje, aby toto rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre jeho nezákonnosť po nadobudnutí právoplatnosti, a to príslušným orgánom. Súd konajúci o náhrade škody je viazaný takýmto zrušujúcim (zmeňujúcim) rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci, t. j. nie je oprávnený sám konštatovať nezákonnosť takéhoto rozhodnutia, pokiaľ táto nebola konštatovaná práve príslušným orgánom po nadobudnutí právoplatnosti. Zo skutočností uvádzaných žalobkyňou, resp. z ňou predložených listín, a síce predovšetkým rozhodnutí vydaných v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 12C/131/2005, podľa názoru žalovanej nespochybniteľne vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 18.01.2016, sp. zn. 12C/131/2005-557 nebol zrušený alebo zmenený po nadobudnutí právoplatnosti príslušným orgánom, keďže tento bol zrušený, resp. zmenený v odvolacom konaní, ergo jednoznačne predtým, ako nadobudol právoplatnosť. V danom prípade je teda celkom jednoznačné, že rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 18.01.2016, sp. zn. 12C/131/2005-557 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.06.2017, sp. zn. 6Co/80/2016, nespĺňa definičné kritériá nezákonného rozhodnutia podľa § 6 ods. 1 ZoZŠ, a teda jednoznačne nie je nezákonným rozhodnutím, ktoré by bolo spôsobilým právnym titulom nároku na náhradu škody tak, ako tvrdí žalobkyňa. Žalobkyňa teda podľa názoru žalovanej jednoznačne nedisponuje právnym titulom nároku na náhradu škody v podobe nezákonného rozhodnutia.

Žalobkyňa, napriek pomerne nejednoznačnému skutkovému odôvodneniu svojho nároku, v rámci ktorého zamieňa nesprávny úradný postup s nezákonným rozhodnutím, pričom de facto nie je zrejmé, ktorý z právnych titulov mal byť bezprostrednou príčinou vzniku žalobkyňou deklarovanej škody, označuje za dôvod vzniku škody aj nesprávny úradný postup Okresného súdu Rožňava spočívajúci v zbytočných prietahoch v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/131/2005. Na účely preukázania nesprávneho úradného postupu v zmysle § 9 ZoZŠ žalobkyňa označuje ako dôkaz nález Ústavného súdu SR zo dňa 19.02.2014, sp. zn. IV. ÚS 553/2013-33, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval porušenie práva žalobkyne na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti žalobkyne v primeranej lehote v konaní Okresného súdu Rožňava vedenom pod sp. zn. 12C/131/2005 (výrok 1.), prikázal Okresnému súde Rožňava, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/131/2005 konal bez zbytočných prietahov (výrok 2.), priznal žalobkyňi voči Okresnému súde Rožňava finančné zadostučinenie vo výške 5.000,- eur (výrok 3.) a uložil Okresnému súde Rožňava povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy konania pred Ústavným súdom SR vo výške 275,94 eur (výrok 4.).

Žalobkyňa podala žiadosť o predbežné prerokovanie svojho nároku na Ministerstve spravodlivosti SR dňa 26.04.2018 (nie 18. 4. 2018 ako uvádza v žalobe). Vyššie uvedený nález Ústavného súdu SR bol vydaný dňa 19.02.2014. Žalovaná je toho názoru, že ak sa žalobkyňa mohla dozvedieť o vzniku ňou deklarovanej škody, mohlo to byť práve dňom oboznámenia sa s predmetným nálezom Ústavného súdu SR konštatujúcim porušenie práv žalobkyne zbytočnými prietahmi v konaní Okresného súdu Rožňava pod sp. zn. 12C/131/2005. Žalovaná nemá vedomosť o presnom dátume doručenia predmetného nálezu žalobkyňi, avšak zo súčinnosti poskytnutej Ministerstvu spravodlivosti SR Okresným súdom Rožňava vyplýva, že súdu bol predmetný nález doručený dňa 03.04.2014. Je dôvodné predpokladať, že v tomto období bol nález doručený aj žalobkyňi. Pokiaľ si teda žalobkyňa svoj nárok uplatnila až dňa 26.04.2018, žalovaná je toho názoru, že nárok bol titulom nesprávneho úradného postupu žalobkyňou jednoznačne uplatnený po uplynutí zákonom ustanovenej trojročnej subjektívnej premlčacej lehoty.

Ak by mal byť nárok žalobkyne vyhodnotený ako nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom - prietahmi v konaní Okresného súdu Rožňava vedenom pod sp. zn. 12C/131/2005 konštatovanými v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 19.02.2014, sp. zn. IV. ÚS 553/2013-33, tento nárok je podľa názoru žalovanej jednoznačne premlčaný s poukazom na § 19 ods. 1 ZoZŠ a skutočnosť, že žalobkyňa si svoj nárok uplatnila prvýkrát dňa 26.04.2018 prostredníctvom podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na Ministerstvo spravodlivosti SR.

Odhliadnuc od uvedeného, žalovaná nerozporela to, že v konaní Okresného súdu Rožňava vedenom pod sp. zn. 12C/131/2005 došlo k zbytočným prietahom. Táto skutočnosť jednoznačne vyplýva zo spomenutého nálezu Ústavného súdu SR, pričom však sama osebe nesvedčí v prospech záveru o existencii nároku na náhradu škody v prospech tak, ako bol žalobkyňou uplatnený. Pre vznik nároku sa totiž okrem existencie právneho titulu nároku vyžaduje taktiež existencia škody a príčinnej súvislosti, ktoré v prípade žalobkyne, odhliadnuc od premlčania jej nároku titulom nesprávneho úradného postupu, podľa názoru žalovanej jednoznačne dané nie sú.

Žalobkyňa tvrdí, že následkom vydania údajne nezákonného rozhodnutia, resp. následkom nesprávneho úradného postupu malo dôjsť k zníženiu jej majetku. Príčinou tohto deklarovaného zníženia majetku má byť tá skutočnosť, že spor vedený na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 12C/131/2005

sa týkal nehnuteľnosti, ktorú žalobkyňa údajne zamýšľala užívať na svoju podnikateľskú činnosť, avšak v dôsledku vedenia tohto sporu tak nemohla učiniť, pričom si na výkon ňou zamýšľanej činnosti musela prenajímať iné priestory. Zníženie majetku žalobkyňa vidí práve v nákladoch vynaložených v súvislosti s prenájmom iných priestorov, ktorý za obdobie 11 rokov a 7 mesiacov mal v majetkovej sfére žalobkyne predstavovať úbytok v sume 5.378,40 eur.

Žalovaná má za to, že žalobkyňou požadovaná suma nepredstavuje škodu v zmysle § 17 ods. 1 ZoZŠ, t. j. majetkový úbytok spôsobený na strane žalobkyne v súvislosti s nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, a to aj v prípade, ak by žalobkyňou namietané nezákonné rozhodnutie napĺňalo definičné znaky nezákonného rozhodnutia podľa § 5 a 6 ZoZŠ, resp. v prípade, ak by nárok žalobkyne titulom nesprávneho úradného postupu nebol premlčaný.

Primárne je tomu tak z dôvodu, že medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom neexistuje príčinná súvislosť.

Zo skutkového odôvodnenia žaloby je zrejmé, že žalobkyňa mala uzatvorenú zmluvu o podnájme nebytových priestorov, a to za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti v odbore všeobecné lekárstvo, pričom táto zmluva bola samostatným právnym úkonom predstavujúci slobodný prejav vôle samotnej žalobkyne, a jej uzavretie nijak nesúviselo s vydaním rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 18.01.2016, sp. zn. 12C/131/2005-557, resp. s nesprávnym úradným postupom súdu v predmetnom konaní. Plnenie z tejto zmluvy jednoznačne nie je dôsledkom vydania uvedeného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu súdu, ale predstavuje plnenie zo samostatného záväzkového právneho vzťahu, ktorého účastníkom bola žalobkyňa na základe prejavu vlastnej vôle. Skutočnosť, že žalobkyňa bola „nútená“ prenajímať si na výkon svojej podnikateľskej činnosti priestory, za ktorých nájom bola povinná plniť v prospech prenajímateľa, jednoznačne nie je skutočnosťou svedčiacou v prospech záveru o existencii nároku žalobkyne na náhradu škody. Ako už žalovaná uviedla vyššie, príčinná súvislosť medzi nezákonným zásahom zo strany orgánu verejnej moci a škodou musí byť priama a bezprostredná. Zodpovednosť štátu za škodu upravená v čl. 46 ods. 3 Ústavy SR resp. v ZoZŠ nie je absolútna, a v žiadnom prípade nie je jej účelom reparácia škôd majúcich pôvod v súkromnoprávných vzťahoch medzi subjektmi súkromného práva, resp. „preplácanie“ nákladov vzniknutých mimo rámca výkonu verejnej moci orgánmi verejnej moci. Navyše je potrebné poznamenať, že žalobkyňa nepreukázala, že by práve údajná nemožnosť užívania spornej nehnuteľnosti o výmere XX m² bola dôvodom, pre ktorý žalobkyňa nemohla vykonávať svoju podnikateľskú činnosť na nehnuteľnosti evidovanej v katastri nehnuteľností v obci P., k. ú. P., na liste vlastníctva č. XXXX; žalovaná poukázala na to, že v zmysle výpisu z listu vlastníctva č. XXXX je nehnuteľnosťou nachádzajúcou sa na parc. č. XXXX/X pozemok, na ktorom je dvor o rozlohe XX m², pričom podľa verejne dostupných informácií sa na predmetnom dvore nenachádza žiadna stavba. Žalovanej preto nie je zrejmé, ako údajná nemožnosť užívania dvora o rozlohe XX m², ktorá tvorí „gro“ žalobného návrhu, mala žalobkyňu zmariť jej podnikateľský zámer. Žalobkyňa svoj nárok na náhradu škody odvíja od nemožnosti užívania dvora o rozlohe XX m², pričom požaduje náhradu nájmu za užívanie nebytových priestorov o rozlohe XX m², čo podľa názoru žalovanej iba akcentuje celkovú neopodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Zmluva o podnájme nebytových priestorov, predložená žalobkyňou ako dôkaz v tomto konaní, bola medzi Nemocnicou s poliklinikou sv. Barbory Rožňava, a.s. ako nájomcom a žalobkyňou ako podnájomníčkou uzavretá dňa 01.02.2010, čo je zároveň v zmysle čl. V. zmluvy deň začatia podnájmu, pričom tento podnájom bol uzatvorený na dobu určitú, a to do 31.12.2014; v žiadnom prípade teda nie je preukázané tvrdenie žalobkyne, že si priestory na výkon svojej podnikateľskej činnosti prenajíkala po dobu 11 rokov a 7 mesiacov. Žalobkyňa nepredložila jediný dôkazný prostriedok smerujúci k preukázaniu úhrady ňou deklarovaného nájomného.

Ak by aj vyššie uvedené rozpory v tomto konaní neboli, je potrebné si uvedomiť, že žalobkyňa s najväčšou pravdepodobnosťou ňou prenajaté priestory reálne využívala na výkon svojej podnikateľskej činnosti, pričom nájomné, ktoré žalobkyňa označuje ako škodu, bolo plnením z platne uzatvorenej zmluvy, a za toto nájomné bola žalobkyňi poskytovaná adekvátna protihodnota v podobe možnosti užívania predmetných priestorov. Inými slovami, žalobkyňa de facto platila za to, čo reálne využívala, a z tohto dôvodu nemožno hovoriť o akomkoľvek vzniku škody na jej strane, ktorú by mal v konečnom dôsledku žalobkyňa preplácať štát.

Žalovaná má za to, že žalobkyňa okrem nepreukázania existencie relevantného právneho ňou uplatneného nároku, nepreukázala ani vznik škody a existenciu príčinnej súvislosti tak, ako to tvrdí v žalobe. V danom prípade nie je daný ani jeden predpoklad nároku na náhradu škody vyžadovaný príslušnou právnou úpravou, resp. pokiaľ by mal byť nárok vyhodnocovaný z pohľadu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Rožňava, tento nárok je premlčaný. Žalovaná preto navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %.

4. Na pojednávaní dňa 02.12.2020 žalobkyňa v ústnom vyjadrení uviedla, že nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 553/2013-33 jej bol doručený dňa 09.04.2014. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku je zo dňa 18.04.2018 a bola doručená Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 26.04.2018.

Žalobkyňa kúpila nehnuteľnosti, medzi nimi aj pozemok s parc. č. XXXX/X o výmere XX m², vedený na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. P.. Nehnuteľnosti na tomto liste vlastníctva boli blokované tým, že súd v konaní sp. zn. 12C/131/2005 vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal nakladať s týmito nehnuteľnosťami žalobkyňi. Žalobkyňa pôsobí ako obvodná lekárka a mala podnikateľský zámer aj na tomto pozemku, ktorý pozemok patrí k ostatným pozemkom vedeným na liste vlastníctva, teda na týchto pozemkoch chcela postaviť polyfunkčnú budovu. Tento zámer nemohla realizovať z dôvodu prebiehajúceho konania sp. zn. 12C/131/2005, v ktorom konaní vznikli prieťahy a ktoré boli konštatované aj rozhodnutím ústavného súdu. Žalobkyňa uviedla, že o vzniku škody sa dozvedela doručením rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/80/2016, ktorý rozsudok jej bol doručený 18.07.2017.

K nesprávnemu úradnému postupu došlo v priebehu celého konania tým, že majetok žalobkyne a to vyššie uvedená nehnuteľnosť, pozemok, bol zaradený do tohto konania, pričom nemal byť.

Námietku premlčania vznesenú protistranou žalobkyňa nepovažovala za dôvodnú. Uviedla, že nárok nie je premlčaný, pretože začiatok počítania premlčacej lehoty je potrebné počítať od doručenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/80/2016, pričom rozsudok bol doručený 18.07.2017. Z týchto dôvodov žalobkyňa je toho názoru, že nárok si uplatnila včas pred uplynutím premlčacej lehoty.

Škodu vyčíslila vychádzajúc z obvyklého nájomného a takto bola určená suma, ktorá je uvedená v žalobe. Škoda na strane žalobkyne spočíva v nemožnosti užívania pozemku parcely č. XXXX/X o výmere XX m², vzhľadom na to, že aj táto parcela, teda tento pozemok bol zahrnutý do predmetu konania sp. zn. 12C/131/2005 až do rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/80/2016, ktorým rozsudkom odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Do tej doby konajúci súd neurobil žiaden úkon preto, aby v tejto časti alebo žalobu zamietol alebo konanie zastavil, pričom je evidentné, že o tomto pozemku sa nemalo viesť konanie.

5. Žalovaná na pojednávaní v ústnom vyjadrení trvala na dôvodoch písomného vyjadrenia podaného k žalobe. Zotrvala na tom, že odôvodnenie skutkového stavu zo stavu žalobkyne je zmätočné. Trvala na tom, že v právnej veci sp. zn. 12C/131/2005 Okresného súdu Rožňava nedošlo k existencii nezákonného rozhodnutia v zmysle § 5 a § 6 citovaného zákona. Poukázala na to, že samotné vedenie konania, postup súdu v konaní, hodnotenie dôkazov a vydanie rozhodnutia, súd konajúci o náhrade škody nemôže preskúmať. Trvala na vznesenej námietke premlčania nároku uplatňovaného z titulu nesprávneho úradného postupu. Žalobkyňa nepreukázala existenciu ďalších predpokladov zodpovednosti za škodu, vznik škody a príčinnej súvislosti, preto žalovaná navrhovala, aby súd žalobu zamietol.

6. Súd sa oboznámil s obsahom listinných dôkazov: rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12C/131/2005-557 zo dňa 18.01.2016, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/80/2016, čiastočným výpisom z listu vlastníctva č. XXXX k. ú. P., kúpnu zmluvou č. 10/2004, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 30.01.2006, zmluvou o podnájme nebytových priestorov, oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, cenovým výmerom, vyjadrenie žalovanej v 2) rade vo veci sp. zn. 12C/131/2005, rozhodnutím mesta Rožňava č. 2728/2004-02 zo dňa 12.08.2004, žiadosťou o predaj pozemku mesta, oznámením uznesenia mestského zastupiteľstva Rožňava, výpisom z listu vlastníctva č. XXXX k. ú. P. zo dňa 02.12.2020.

7. V zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov:

(1) Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

8. V zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 citovaného zákona:

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

9. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. citovaného zákona:

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

10. V zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 citovaného zákona:

(1) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

11. V zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 citovaného zákona:

(1) Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

12. V zmysle ustanovenia § 16 ods. 4 citovaného zákona:

(4) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

13. V zmysle ustanovenia § 17 citovaného zákona:

(1) Uhradza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhradza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

(3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

(4) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

14. V zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 až 3 citovaného zákona:

(1) Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

(2) Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

(3) Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

15. Žalobkyňou uplatnený nárok súd posúdil v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

16. Zodpovednosť za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. má charakter objektívnej zodpovednosti, teda bez ohľadu na zavinenie a tejto zodpovednosti nie je možné sa zbaviť za predpokladu, že sú preukázané podmienky zodpovednosti.

Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. je:

- nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávny úradný postup,
- existencia škody (ušlý zisk),
- príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou.

17. Na základe vykonaného dokazovania bol zistený nasledovný skutkový stav veci:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12C/131/2005-557 zo dňa 18.01.2016 bolo rozhodnuté vo veci žalobcu: Košický samosprávny kraj proti žalovaným 1/ M. Y. a žalovanej 2/ M.. Q. W. A. (v prejednávanej veci v postavení žalobkyne), o určenie neplatnosti právnych úkonov. Súd okrem iného rozhodol, že prevod nehnuteľného majetku zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX povolený pod č. V1345/03 a V 486/04 je neplatný. Predmetný rozsudok bol napadnutý odvolaním podaným oboma žalovanými. Odvolací súd rozsudkom zo dňa 27.06.2017 sp. zn. 6Co/80/2016 zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Rožňava v časti, v ktorej bola vyslovená neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi mestom P. a M.. Q. W.U. A.. Rozsudok Okresného súdu Rožňava v spojení s uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2017. Rozsudok súdu prvej inštancie žalobkyňa považovala za nezákonné rozhodnutie v zmysle ust. § 5 a § 6 citovaného zákona.

18. Na preukázanie existencie nesprávneho úradného postupu v konaní sp. zn. 12C/131/2005 Okresného súdu Rožňava, v zmysle ust. § 9 ods. 1 citovaného zákona žalobkyňa poukázala na nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 553/2013-33, ktorý bol vydaný na základe sťažnosti poškodenej (žalobkyne) v dôsledku existencie prieťahov v konaní sp. zn.12C/131/2005 Okresného súdu Rožňava a ktorým ústavný súd konštatoval porušenie základného práva poškodenej na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, prikázal Okresnému súdu Rožňava konať bez zbytočných prieťahov a priznal poškodenej finančné zadosťučinenie v sume 5.000,- eur a trovy konania.

19. Žalobkyňa tvrdila, že v dôsledku nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu jej vznikla škoda vo výške 5.378,40 eur, ktorá suma zodpovedá zaplatenému nájomnému za obdobie 11 rokov a 7 mesiacov za iné prenajaté priestory, v ktorých vykonávala prax všeobecného lekára, nakoľko v dôsledku nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu v konaní sp. zn. 12C/131/2005 Okresného súdu Rožňava, nemohla svoj majetok, nehnuteľnosť pozemok s parcelným číslom XXXX/X, dvor o rozlohe XX m², užívať a realizovať na tejto nehnuteľnosti svoj podnikateľský zámer.

20. V priebehu konania žalovaná vzniesla námietku premlčania vo vzťahu k nároku uplatňovaného z titulu nesprávneho úradného postupu tvrdiac, že do podania žaloby trojročná subjektívna premlčacia lehota uplynula.

21. Po vykonanom dokazovaní, výsluchom strán sporu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Žalobkyňa ako právny titul, z ktorého si uplatňovala náhradu škody, uviedla nezákonný rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12C/131/2005 zo dňa 18.01.2016 a nesprávny úradný postup, spočívajúci v prieťahoch v konaní sp. zn. 12C/131/2005.

Rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 18.01.2016 sp. zn. 12C/131/2005-557 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.06.2017 sp. zn. 6Co/80/2016, nie je nezákonným rozhodnutím, ktoré by bolo spôsobilým právnym titulom nároku na náhradu škody z dôvodu, nakoľko nespĺňa kritériá nezákonného rozhodnutia podľa § 5 a § 6 ods. 1 ZoZŠ. Predmetný rozsudok bol odvolacím súdom zmenený v časti určenia neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený do katastra nehnuteľností pod číslom Z. XXX/XX tak, že v tejto časti súd žalobu zamietol. V tomto znení nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu právoplatnosť dňa 18.07.2017 a následne po právoplatnosti tento rozsudok nebol zrušený. Z tohto dôvodu nie sú splnené zákonom stanovené predpoklady nezákonného rozhodnutia v zmysle ust. § 5 a § 6 ZoZŠ. Predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu podľa ZoZŠ musia byť splnené kumulatívne, pričom súdne rozhodnutie označené žalobkyňou nie je možné považovať za nezákonné rozhodnutie a žalobkyňa nepreukázala ani ďalšie predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu a to vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a prípadnou škodou, preto nárok žalobkyne na náhradu škody, z titulu nezákonného rozhodnutia, nie je dôvodný.

22. Žalobkyňa poukázala na to, že v priebehu konania sp. zn. 12C/131/2005 Okresného súdu Rožňava vznikli prieťahy v konaní, ktoré boli konštatované nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.02.2014, sp. zn. IV.ÚS 553/2013-33, ktorý bol doručený žalobkyňi 09.04.2014 a v príčinnej súvislosti s týmito prieťahmi žalobkyňa vznikla škoda vo výške, ktorú si uplatňovala v konaní, nakoľko nemohla užívať svoj majetok a nemohla realizovať podnikateľský zámer na predmetnom pozemku v dôsledku nariadeného predbežného opatrenia ešte na začiatku konania. V dôsledku vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej súd skúmal, či vznesená námietka premlčania je dôvodná. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Oprávnené vznesená námietka premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno veriteľovi súdne priznať. Zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje v § 19 kombinovanú premlčaciu dobu. V odseku 1 ide o subjektívnu premlčaciu dobu a v odseku 2 o objektívnu premlčaciu dobu. Subjektívna premlčacia doba je stanovená v dĺžke troch rokov, ktorá začína plynúť od momentu, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Poškodený sa v zmysle ust. § 19 ods. 1 citovaného zákona dozvie o škode vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodit' vznik škody a orientačne aj jej rozsah tak, aby bolo možné určiť približne výšku škody v peniazoch. Nie je potrebné, aby poškodený poznal výšku škody presne. V prejednávanej veci v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoZŠ, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch, v konaní možno vychádzať len z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Rozhodnutie ústavného súdu bolo doručené žalobkyňi 09.04.2014, teda doručením nálezu ústavného súdu sa žalobkyňa dozvedela o škode z titulu nesprávneho úradného postupu. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť nasledujúci deň po doručení nálezu ústavného súdu, teda 10.04.2014 a uplynula dňa 10.04.2017, predtým, ako žalobkyňa podala žiadosť o predbežné prejednanie nároku, doručenej Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 26.04.2018 a žalobu na súde dňa 08.04.2019.

Na základe vznesenej námietky premlčania súd zistil, že nárok na náhradu škody uplatňovaný z titulu nesprávneho úradného postupu je premlčaný, preto z hľadiska procesnej ekonomiky už neskúmal samotné meritum veci.

23. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

24. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalobkyne.

25. V zmysle § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. § 355 a § 356 CSP.

Odvolaanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.